oplevet noget saadant. Lad os huske paa, at Guds Veje med et Menneske er underfulde, at Jesus endnu er den gode Hyrde, der ikke lader et eneste af sine Lam ude af Syne, at han ved Lidelser, Nød og Hjemsøgelser af forskellig Art hele Livet igennem søger at komme Hjertet nær. Som Lynet kan Ordet ramme en Menneskesjæl, og Mennesket oplever, at i Omvendelsen et nyt Liv fødes, Livet i Gud. Hvad Gud saaledes skaber ved sin Aand i et Hjerte er levedygtigt. Det skal derfor i S. S. være vor dejlige Opgave med Nidkærhed og Troskab at fortælle Børnene Jesu Kristi evige Evangelium, fortælle dem det saaledes, at de bliver overbeviste, at de faar et dybt og varigt Indtryk af Frelserens Person, saa de før eller senere trænger igennem til bevidst og levende Tro.

Vi ved alle, at der i de fleste Hjem forsømmes uendelig meget i denne Henseende. Saa meget desto vanskeligere er S. S.s Opgave. Men enten nu Hjemmet gør sin Pligt eller ikke i Henseende til at opdrage Børnene for Himlen, S. S. har under alle Omstændigheder sin Eksistensberettigelse. Børnene har ligesaa vel som de voksne Ret til at gøre Krav paa Søndagens Velsignelse, og denne Velsignelse bestaar jo ikke bare i, at man lader Arbejdet hvile den Dag, men frem for alt deri, at Sjælen bliver velsignet ved Guds Ord. Hvor vigtigt er det ikke, at allerede i Barnet denne Trang til en virkelig Søndag bliver vakt. Men saa gælder det jo om, at S. S. ikke udelukkende er en Skole, hvor det kun drejer sig om Kundskaber, men at den hovedsagelig er en Gudstjeneste, hvor Sjælen kan finde Føde. „Børnene trænger til en Gudstjeneste, hvor den forsamlede Børneflok kan føle sig som en Børnenemighed," er der en, som har sagt. Derfor er det, man i Danmark og andre Lande holder særlige Gudstjenester for Børn.

Man maa altsaa indrette sin S. S. saaledes, at alle Børn kan være med baade med Hoved og Hjerte. Det sker ofte, at man særlig tager Hensyn til de større Børn, og Følgen bliver, at de mindre ikke faar noget ud af det. Naar vi før sagde at Børnene har Ret til at gøre Krav paa Søndagens Velsignelse, saa gælder det om, at vi afkomoderer os deres Fatteevne. Thi kun naar det sker, er der Mulighed for, at naa Børnenes Indre. Med at vække Højtidsstemning er det ikke klaret. Følelser og Stemninger kan ikke ernære en Menneskesjæl, heller ikke en Barnesjæl. Man kan heller ikke strække Børnenes Opfattelsesevne med Vold og Magt. Der er intet andet at gøre end at stige ned til Børnene, at tage dem der, hvor de staar. Vi maa bringe deres Hjerte de guddommelige Sandheder nær paa en Maade, som de fatter og saaledes, at det, vi siger, kan fængsle dem. Derfor gælder det om, at man inddeler sin S. S. i Klasser, og frem for alt, at de enkelte Klasser kommer til at bestaa af saadanne Børn, som er hinanden lig, hvad Alder og Opfattelsesevne angaar. Jeg ved, at dette med Klasseinddelingen har sine Vanskeligheder, men man maa gøre alt, man kan, for at faa den saa korrekt som muligt.

Naar man saa lægger an paa at gøre hver Klassetime til en Opbyggelsestime, saa lærer Børnene fra smaa af at forstaa Ordet Gudstjeneste, det Ord, der saa ofte bliver gjort til en Martyr, idet man lægger en fejl Opfattelse ind i det. Lad os lære Børnene at forstaa, at Gudstjeneste ikke betyder, at vi med at komme til Kirke skal gøre Gud en Tjeneste, men Gudstjeneste er dette, at Gud tjener os, idet han tilbyder os sine Gaver. Kort sagt ved S. S. vil vi hjælpe Børnene til en Søndagsvelsignelse, der svarer til det Stade, Barnet staar paa paa.

Det er vort Maal, det vil vi! Er det Maal for højt? Det gælder ikke om at opstille et saa tiltalende og letopnaaeligt Maal som muligt, men et Maal, der svarer til Sandheden, et Maal, som Gud vil det, og saa lade det Maal kaste Lys over hele vort Arbejde. Kan vi naa dette Maal? Ikke paa fuldkommen Vis. Alt i denne Verden forbliver ufuldkomment. Men naar vi har sat os Maalet og ikke taber det af Sigte, og saa sætter al vor Kraft ind paa at naa det eller at komme Maalet saa nær som muligt med de os anbetroede Børn, saa vil Gud velsigne vort Arbejde.

Men hvor vigtig end en S. S. Lærers Gerning, hvor vanskelig Arbejdet og hvor herligt end Maalet monne være, saa har en Lærer dog al Grund til at være ydmyg. Lad os aldrig glemme, at vi med al vor Troskab i Arbejdet ikke kan lede en eneste Barnesjæl til Gud, at vi med al vor Kraft og Færdighed ikke formaar at vække Livet i et eneste Hjerte. Det er Guds Sag. Vi kan vælte Stenen fra Indgangen til Graven, vi kan tage Gravklæderne af den, som er bleven levende, men det Livvækkende og Livgivende Ord maa Herren selv udtale, han, der sagde til den døde: Lasarus, kom herud! Skal Herren kunne bruge os, saa maa vi føle os aldeles afhængige af ham. Lad os huske paa, at fromme Fædre og Mødre har mere Ret til at gøre Krav paa Resultatet af Arbejdet, end vi har.

En anden Ting af Vigtighed vil jeg endnu henvise til. Jeg vil sige et par Ord om Lærerens Person. Der gælder den uomstødelige Regel, at den, der vil opdrage andre, selv maa være under Herrens Opdragelse. Skal jeg kunne gøre Jesus kær for andre, saa maa jeg selv have ham kær. Der kan ikke komme Liv fra en død, ejheller kan der komme Lys fra Mørket. Hvordan skal jeg kunne lægge en Modvægt i Vægtskaalen over for det jordiske Sindelag, naar jeg selv er en Træl af denne Jord? Hvorledes skulde den kunne male Jesus for andres Øjne, der ikke selv kender ham? Hvorledes skulde den kunne byde andre en Søndagsvelsignelse, der ikke selv er velsignet? Derfor, vil vi, at andre skal betro os deres Børn, saa maa vi anbetro os selv til Herren. Kunde siger: „Den, der vil se ind i Barnesjæl, han se sin Frelser ind i de rene Øjne og tager Jesu Spørgsmaal til Hjerte: Har du mig kær? Og kan du saa sige: ja Herre, du ved alle Ting, du ved, jeg har dig kær, saa kan han betro dig det herlige Hverv: Vogt mine Lam!

Hvilke Midler skal vi benytte?

Der er kun dette Svar: **Guds Ord.** Det burde være overflødigt at bevise, at opfundne Historier, rørende Fortællinger aldrig kan erstatte det bibelske Stof. Lad os ikke slaa Tiden ihjel med at benytte den Slags Ting som Undervisningsmateriale. Jeg tør forudsætte, at dette er enhver S. S. Arbejders Overbevisning. Sætter man hine profane Ting paa lige Linie med Bibelen eller maaske endogsaa over Bibelen, saa vil det være vanskeligt, om ikke umuligt at omvende saadanne til en bedre Anskuelse. En saadan maa være fremmed for Kristendommens sande Væsen. Den kristelige Religion er ikke fremvokset af menneskelige Spekulationer. Frelsesraadslutningen er en guddommelig Gaade, som er os aabenbaret ved Ordet. Kun den har fundet Vejen ind i Frelsens Hemmeligheder, som i Ydmyghed og med et Hjerte der hungrer og tørster i Lydighed er gaaet ind paa Guds Frelsesplan. Altsaa, vi tager vort Undervisningsmateriale fra Bibelen. Den er vort Forraadskammer, og dette Kammer er uudtømmeligt. Dermed er Spørgsmaalet: hvilke Midler skal vi bruge? besvaret. Ja, i een Forstand er det. Men den hellige Skrift er stor og omfangsrig. Den er som et Apotek, i hvilket der staar lange Rækker af Flasker paa Hylderne. Hver Flaske har sin bestemte Plads. Det er ikke lige meget, hvilken Flaskes Indhold man i dette enkelte Tilfælde gør Brug af. I et Apotek maa der være en Mand, som er hjemme der, og som forstaar at vælge det rette. Han griber ikke planløst efter den første den bedste Flaske. Paulus siger til Timotheus i det andet Brevs andet Kapitel: Del Ordet ret! Skal I blive til Velsignelse i S. S. saa maa vi bede Gud om megen Visdom til at give de os betroede Børn det rette. Det er nu en Gang afgjort, at for Børn passer ikke alt. Hele Bibelen er Guds Ord, og det glæder vi os over af ganske Hjerte, men selv om „Sauerkraut" og Kartofler er meget god Føde for voksne, saa foretrækker en Mor at forskaane sit Spædbarn for den Slags Mad. Men ligesaa omhyggelig, som en Moder er i at vælge den rette Mad for sine smaa, maa vi være i Valget af den aandelige Føde, vi skal byde de Børn, der er betroede vor aandelige Pleje.

Ja, siger man, her ligger for mig en stor Vanskelighed: hvordan skal jeg bære mig ad? Se nu her! Bibelen bestaar for Størstedelen af Historie. Gud har ikke blot sendt sit Folk Breve fra Himlen, han har ladet det gennemleve en Historie — ved det røde Hav, i Ørken holdt han dem i Live ved Manna og Vand af Klippen. Herren har paa alle Maader ladet dette Folk erfare sin faderlige Omsorg og Kærlighed.

Og nu kender Gud sine Menneskebørn som ingen anden. Han ved, at hvad de personligt har oplevet, det glemmer de ikke saa let igen. Hvad Jesus har at sige Menneskene om sit usynlige Himmerig, knytter han til synlige Ting, til menneskelige Oplevelser. Han fortæller dem Historier. Menneskene, ogsaa de oprigtige, var som svage Børn i deres Forstaaelse overfor de himmelske og evige Ting. Derfor maatte Herren bøje sig ned til dem og gøre sig al Umage for at føre dem ind i Forstaaelsen af de aandelige og himmelske Ting ved at knytte, hvad han sagde, til Billeder fra denne Jord, Billeder, de forstod.

Vi har ogsaa al Grund til at antage at Apostlene ved deres Prædiken har fortalt om Jesus Kristus. Galaterne var Kristus malet for Øje med saa levende Farver, at det var, som var han bleven korsfæstet iblandt dem. Galater 3, 3. Og først, da de Kristne var bleven mere grundfæstede, var de i Stand til at tage mod de mere abstrakte Ting, saadanne Sager, som der er behandlet i Brevene.

Men ikke Vejen er vist os her? her? Vor Undervisning skal være Anskuelsesundervisning. Og det kan den kun blive, naar vi lader den fremvokse af Historien. Den store Opdrager Pestalozzi har sagt: „Al sand Erkendelse hviler paa Anskuelse." Jeg ved vel, at man i Religionen ikke kan tage Tro, Haab og Kærlighed frem og vise dem til Børnene, som man i Naturundervisningen fremviser en Rod og beskriver den. Men saa tager man de bibelske Personer til Hjælp. Saaledes kan man paa Abraham vise, hvad Tro er, paa den barmhjertige Samaritan, hvad Kærlighed til Næsten er, paa den fortabte Søn, hvad Omvendelse er. Barnet kan heller ikke personlig gennemleve Historien, der fandt Sted et Par Tusinde Aar tilbage i Tiden. Men saa maa man fortælle Historien saaledes, at det hele drager forbi dets indre Øje lig levende Billeder. Det er derfor nødvendigt, at den hellige Historie fortælles med Fantasi, saa Barnet føler sig med i det, der skete, ligesom medoplever det hele. Og hvad man oplever, det glemmer man ikke, det indvæver sig tillige med de Lærdomme, der ved det fortalte skal gives Barnet, og dette er det bedste. Det mest passende Undervisningsmateriale, ja, det eneste passende for S. S. er den bibelske Historie.

Men hvad saa med Salmerne og Profeterne. Den 23. Salme forklarer man let ud fra Davids Liv, den 53 Salme ud fra Davids Fald, Es. 53 ud fra Evangeliehistorien. Aldrig vil man forstaa disse Afsnit uden ved, at de bliver belyst ud fra Historien.

Alle de mere didaktiske Dele af Skriften er os dyrebare, men de er ikke for smaa Børn, men for de mere fremskredne. Her gælder det om at vælge ret. Man gør smaa Børn en daarlig Tjeneste med at gennemgaa med dem saadanne Dele af Bibelen, som de ikke forstaar.

Men ogsaa blandt den større Masse af bibelske Historier, burde der vælges. Ikke alt, hvad der for de voksne er nyttigt til Lærdom og til Optugtelse i Retfærdighed, er passende for Børn. Selvfølgelig vil man undgaa at behandle Historie, der omhandler grove, sædelige Fald, som de, der er meddelt i Slutningen af 19. og 38. Kapitel i 1. Mosebog. Derimod kan man, naar det sker med den rette Takt, meget vel behandle Josefs Fristelse, Davids Fald. Saaledes vil der af og til være Ting, som man hellere maa lade ligge. Det drejer sig i det hele taget ikke om at indprænge Børnene nøjagtigt hele Israels Historie, men hvad det gælder om er, at de faar et Indtryk af Guds Langmodighed og Taalmodighed, men paa den anden Side ogsaa af hans Retfærdighed og Hellighed, at de faar at se, at Synden er Folkenes Fordærvelse. Dette naas langt bedre, naar man grundig fordyber sig i enkelte Ting, end naar man paa en overfladisk Vis søger at komme igennem en hel Masse Stof. Det er i det hele taget en fejl Opfattelse, naar man mener, at det gælder om, saa hurtigt som muligt at gøre Barnet fortroligt med hele Bibelens Indhold. Naar man ikke opnaar dette, at deres Hjerter faar Kærlighed til Bibelen, saa de føler sig draget mod den og er levende interesseret i den, saa nytter den hele Bibel dem ikke ret meget. Vi maa hellere udvælge det, hvorom vi tror, at det paa særlig Vis er egnet til at fængsle og gribe Barnet. Og naar Barnet en Gang er grebet, saa tager det selv fat paa Læsningen af den hellige Bog, og saa bliver det ogsaa kendt med det endnu ukendte. „Jeg har endnu meget at sige eder, men I kan ikke taale at høre det endnu," siger Herren til sine.

Ved Behandlingen af den bibelske Historie maa der saa vidt muligt tages Hensyn til de forskellige Alderstrin. Moderen giver ikke sin 5aarige Dreng samme Føde, som hun giver et Spædbarn. For de allermindste Børn kan man bedst fortælle om Paradiset, Josefs Historie, mangt og meget fra Jesu Liv, f. Eks. vil de smaa næppe faa meget ud af Nikodemus's Historie, men vel de ældre Børn. Er man saaledes stillet, at man har baade smaa og store Børn i sin Klasse, saa maa man hellere tage mere Hensyn til de smaa end udelukkende tage Hensyn til de store.

(Mere.)

Reformationsfest i Owatonna, Minn.

Søndagen den femte Aug. var ret en prægtig Dag. Luften var frisk og dejlig, saadan som den kan være det her i Minnesota. En Byge Aftenen forud havde bundet Støvet, saa man kunde aande frit af den dejlige Luft. Det var rigtig Vejr for Fest og Møde i det frie.

Men var Vejret dejligt, saa var Mødepladsen det ikke mindre. Den ikke alene skønne og idyllisk, men tillige ret mærkelige „Mineral Springs Park" lyst for Owatonna var Samlingspladsen for alle de danske lutherske Menigheder i det sydlige Minnesota.

Det var ret en Plads for Reformationsfest. Kilder her, og Kilder der, saadan var ogsaa Reformationen et helt nyt vældigt friskt Liv, der brød frem i Kirke i Skole, i Stat, i Folkeoplysning o. s. v.

Allerede om Morgenen begyndte Automobilerne at rulle ind fra Omegnen saavel som fra Northfield, Farmington, Hazelwood, Summit, Bigbg, Ellendale, Albert Lea og andre Steder.

Kl. 11 samledes man til Gudstjeneste. Past. P. M. Petersen aabnede Mødet med Bøn, og ud fra Ordet om at være Sandheden tro i Kærlighed sagde Taleren, at der var en uhyre Masse Mennesker, der kendte meget mere til Sandheden, end de var rede til at leve og rette deres Liv efter.

Efter endt Formiddagsmøde spistes saa til Middag. Kl. 2 samledes man atter til Møde. Denne Gang benyttede det engelske Sprog udelukkende. Forsamlingen sang staaende Reformationssalmen „A mighty Fortress is our God." Pastor Hansen fra Ellendale ledte i Bøn. Albert Lea „Male Quartet" fulgte med et Par Sange.

Derefter talte Professor Solberg fra St. Olaf College om Luther og Reformationen. Det vilde blive for vidtløftigt her at gengive Talen. Skal blot nævne lidt. Taleren sagde: „Den største Ting, der kan hændes, er en Vækkelse. Reformationen er den største Vækkelse i Historien."

Professoren dvælede ved Luthers Syn paa det rette Forhold mellem Kirke og Stat og paavilte, hvorledes det Faktum, at Reformationens Ledere gik med til at oprette Statskirker skrev sig fra, at Statens Beskyttelse var absolut nødvendig for Kirkens Eksistens i de Dage. Nu var vi i Talerens Mening kommen til et Tidspunkt, hvor Opløsning af disse Forhold var meget at ønske.

Taleren skildrede Danmarks tidlige Deltagelse i Reformationen resulterende Udstedelsen af de 43 Artikler i 1530.

Luthers Liv var, sagde Taleren, en stor Begivenhed i Historien, og vor Kirkefader maatte ubetinget regnes med blandt de allerstørste Mænd, Historien kender.

Taleren sluttede med at appelere til Forsamlingen, at det Evangelium, Luther bragte, blev levet og ført ud i Livet saaledes, at det maatte blive en Surdejg i det amerikanske Folks Liv og Tilværelse.

Northfield Quartet sang et Par Sange til Slutning. En Kollekt blev optaget, hvoraf Overskuddet skulde gaa til Det Røde Kors.

Saa sagde Venner Farvel og søgte hver til sit, følende uden Tvivl, at Minderne om den Dag, vi tilbragte her mellem Kildespringene, vilde blive os i de kommende Dage et Kildespring til Tak og Virke.

Tak til Vennerne i Owatonna for Gæstfriheden. Highby.

I Anledning af Pastor og Mrs Nygaards Død.

Mell.: Paa Sjølunds fagre Sletter.

Paa eders Bryllupsrejse
I naa'de aldrig frem
Til Madagaskars Byer
At bygge eders Hjem,
Men lagdes ned til Hvile
I Havets kolde Seng,
Vel ved hinandens Side
En stille Sommer Kvæld.

Kun kort var Livets Lykke,
I her paa Jorden nød,
Men Evighedens Smykke
Besegler **eders Død,**
Men Nattens tavse Stjerner
Tilvinked' jer Guds Fred:
Det var den sidste Hilsen
Paa Rejsen, I fik med.

Ja, eders Bryllupsrejse
Gik gennem **Dødens Vand**
Til Evighedens Kyster,
Hvor vi skal ses engang,
Men vi maa kæmpe tappert
Mod Storm og blinde Skær,
Til Kirkeskibet lander
Med Sejrens stolte Hær.

O. D. Olsen, Brooklyn, N. Y.

LÆS OG TÆNK OVER DETTE!

I Golden Valley Distriktet, Montana, har vi en Del Sectioner Land, som egner sig ypperligt for Kvægavl og "mixed farming" i Almindelighed. — Da Kvægavl er en af de mest indbringende Næringskilder, anbefaler vi, at saa mange Skandinaver som muligt vil tage Fordel af vort liberale Tilbud.

Prisen paa Landet er meget rimelig og Betalingsvilkaarene uhyre lette. Skriv i Dag for fuld Oplysning.

STONDALL TOFTOY COMPANY, Madison, Wis.

Dana College

og

Trinitatis Seminarium,

Blair, Nebraska

Skoleaaret 1917—18 begynder den 2. Oktober.

Skriv efter Katalog og nærmere Oplysninger.

L. A. LAURSEN,
Bestyrer.

GAA MED PAA DEN STORE HJEMSØGER - EKSKURSION TIL DEN DANSKE KOLONI PAA COSTILLA ESTATE i det sydlige Colorado, den 4. September.

Tal med danske Farmere, som allerede bor derude, se deres store Avl af Alfalfa, Markærter, Hvede og andre Kornsorter. Gør Dem bekendt med Fordelene ved Kvæg- og Svinopdræt derude, og vælg dem en Farm nær ved Byen.

Rejsen frem og tilbage fra Omaha koster kun $35.00. Heri indbefattet alle nødvendige Udgifter for Ugen. Tilsvarende Billetpriser fra andre Steder. Interessante Udflugter foretages i Denver, Colorado Springs og til Pikes Peak uden ekstra Udgift for Deltagerne. En Modtagelsesfest anrettes for de besøgende af Beboerne paa Costilla Estate.

Man rejser fra Chicago og Minneapolis Mandag Aften. Fra Steder i Iowa Tirsdag Morgen. Fra Kansas City Tirsdag Middag. Fra Omaha Tirsdag Eftermiddag Kl. 4:20. Onsdagen tilbringes i Denver og Colorado Springs. Man passerer Pueblo ved Midnat og ankommer til Costilla Estate tidlig Torsdag Morgen.

Bestem Dem til at gaa med paa Turen den 4. Sept. og vælg Dem en frugtbar Farm i den ny Koloni. Skriv straks om nærmere Oplysninger til
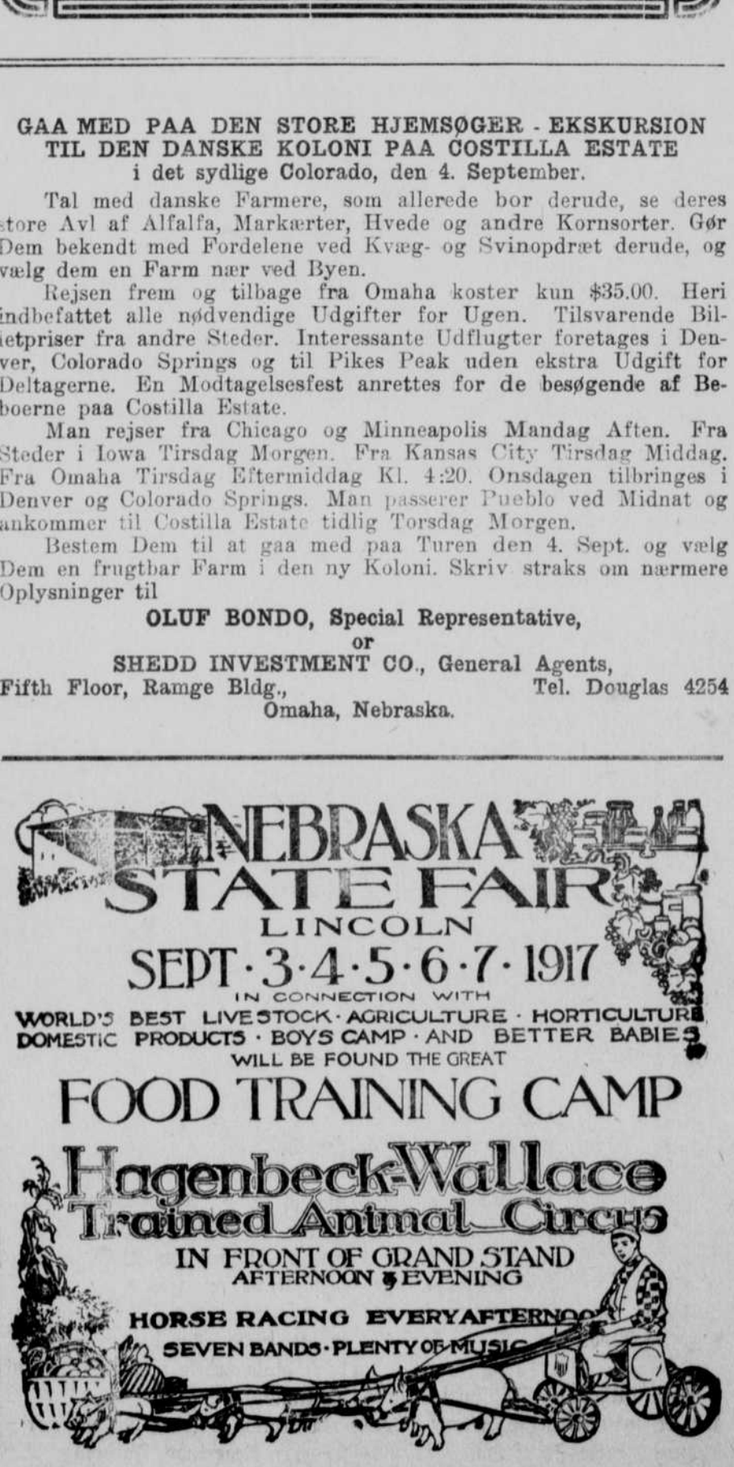
OLUF BONDO, Special Representative,
or
SHEDD INVESTMENT CO., General Agents,
Fifth Floor, Ramge Bldg., Tel. Douglas 4254
Omaha, Nebraska.